

Nr 922

Av herrar Larsson i Norderön och Fälldin, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 133, med förslag till ändring i tryckfrihetsförordningen.

(Lika lydande med motion nr 748 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 133 har föreslagits, att tryckfrihetsbrotten anpassas till motsvarande gärningar i brottsbalken. Därvid har i tryckfrihetsförordningen 7 kap. 4 § i ett nytt andra stycke upptagits en definition av vad som förstås med ärekränkning i paragrafen. Denna definition sammanfaller med vad som upptagits i 5 kap. brottsbalken om ärekränkning. Någon avvikelse från denna balk föreligger alltså icke och har ej heller åsyftats. Det synes då icke påkallat att i tryckfrihetsförordningen upprepa vad som redan framgår av brottsbalken. Att så likväl skett torde bero på att straffrättskommittén i sitt förslag till brottsbalk upptagit ett stadgande motsvarande det nu föreslagna. Det av kommittén gjorda utkastet torde ha ansetts påkallat av den speciella reglering utav ärekränkingsbrotten som kommittén förordat. Denna reglering har emellertid icke följts vid brottsbalkens slutliga utformning, och det torde därför icke längre föreligga anledning att i tryckfrihetsförordningen medtaga någon definition av ärekränkning. Slopas den föreslagna definitionen, vinnes också den påtagliga lagtekniska fördelen, att överensstämmelse uppnås med vad departementschefen anfört vid behandlingen av 7 kap. 3 § första stycket (prop. s. 8).

Propositionen innebär emellertid icke bara en anpassning till brottsbalken.

I 7 kap. 4 § första stycket 8. har angivits såsom otillåtet yttrande även ärekränkning mot ledamot av främmande makts regering. Straffrättskommittén har ej upptagit något dylikt stadgande i sitt betänkande. Ej heller redovisas i propositionen, att önskemål om en bestämmelse av sådan innebörd påkallats av någon remissinstans. Det föreslagna stadgandet torde därför icke ha fått sådan förberedande granskning och bearbetning som eljest brukas vid frågor om ändring av grundlag. Redan på grund härav torde det befinnas riktigast att icke bifalla propositionen i denna del. Om en sådan förberedande utredning kommit till stånd, skulle statsmakterna lättare kunnat bedöma hur man skulle förfara då kritik framställes, som måhända uppfattas som ärekränkande av en främmande makts regeringsledamot, vilken själv icke anser sig böra underlåta att å det grövsta smutskasta regerings-

ledamöter i t. ex. vårt land. Likaså kunde vid en sådan utredning ha klarlagts hur reciprocitetssträvanden i främmande land skulle påverka svenska medborgares hittillsvarande möjlighet att under vistelse i främmande land kritisera svenska regeringsledamöter.

Med hänvisning till det anförda föreslås,

att riksdagen såsom vilande för vidare grundlagsenlig behandling måtte antaga propositionen nr 133 med de ändringarna a) att 7 kap. 4 § andra stycket utgår samt b) att i 7 kap. 4 § första stycket 8. orden »eller ledamot av dess regering» utgår.

Stockholm den 15 april 1964

Erik Larsson

Thorbjörn Fäldin

i Norderön